P. J. Louart

1793.

redde cuique suum

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

x853Aℓ17
Oe1542

RARE BOOK ROOM

98446

CLARISSIMI VIRI D. ANDREAE AL-

ciati Emblematum libellus, vigilanter recognitus, & ab ipſo iam autore locupletatus.

PARISIIS.
Apud Chriſtianū wechelum, ſub ſcuto Baſilienſi, in vico Iacobæo: & ſub Pegaſo, in vico Bellouacenſi.
M. D. XLII.

Alfonso Crispo

REVERENDO IN CHRISTO PATRI D. PHILIBERTO

Baboo Angoliſmen. Antiſtiti, Domino ſuo & patrono omnibus modis obſeruando, Chriſtianus Wechelus S. D.

Apud Aegyptios morem fuiſſe legimus, Antiſtes reuerende, ut ſinguli uitæ ſuæ rationem deſtinato magiſtratui probarent, exiſtimantes reipublicæ plurimum intereſſe, ut omnes in officio eſſent. Quod cùm ego in animo cogitationeque uerſarem, circunſpicere cœpi, ſi quam mihi uiam ipſe communire poſſem, qua & uitam honeſtè tuerer, & meliuſculum aliquem Reipub. adferrem. Delegi itaque ex tanta exercitationum uniuerſitate artem excudendorum librorum, quam paſſim neglectam & penè abiectam iacere uidebam. Vanus ſim, niſi id quàm plurima Autorum monumenta, Typographorum incuriâ miſerè contaminata palàm teſtentur. Teſtis & hic And. Alciati Emblematum libellus, qui ſuperioribus annis, idque autoris iniuſſu, tam neglectè, ne quid grauius addam, apud Germanos inuulgatus fuit, ut illius minuendæ exiſtimationis ergò, à maleuolis quibuſdam id fuiſſe factum, plurimi interpretarentur. Quam ob rem mearum partium eſſe putaui, ut noua editione, & lectoribus conſulerem, & notam D. Alciato negligentia prioris inuſtam, quantùm in me quidem eſſet, eluerem. Quanquam autem Alciatus multis fe-

RBX

ét, ut ſtudiorum ſuorum tyrocinia in manus hominũ emitteret, quoniam tamen opus ſemel aliorum temeritate excuſum, ſupprimere uix erat integrum, ſedulò ab eo impetraui, ut ad limam reuocaret, & fœtum illum immaturum informemq́;, urſi inſtar, lambendo conformaret. Mendas itaq; quibus ſcatebat undiq;, ſuſtulit, plurima etiam retractauit & correxit, addidit item non pauca, ut eo autore, nunc demum liber prodire uideatur. Quod ad me attinet, pro uiribus contendi, ne in formandis iconibus, quæ ſanè ut in eo libello quamplurimæ ſunt, neq; laborẽ me ullum, neq; impenſas ſubterfugiſſe quiſquã iure obijcere queat. Sub cuius uerò auſpicijs potius quàm tuis, Philiberte Antiſtitum decus, libellum hac παλιγγενεσίᾳ renatum emitterem, alium habebam neminẽ: q, ſcirem nihil ex Alciati officina profectũ, quod idẽ tu non inter κειμήλια & uelut in ſanctius aliquod ærarium reponendum exiſtimes. Velis igitur Antiſtes reuerende, pro ſingulari tua humanitate hunc noſtrum laborem benignè ſuſcipere. Quod ſi feceris, multo me in poſterum alacriorem reddideris, ut alij quoq; Autores quã plurimi ex altiſſimis mendarum tenebris in ſuum ſplendorem noſtrâ operâ educantur. Bene uale, & me inter illos eſſe uelim tibi perſuadeas, qui nominis tui & dignitatis ſunt ſtudioſiſſimi, ut alia deſint omnia. Lutetiæ ex officina noſtra typographica, Anno M. D. XLII.

A ij

CLARISSIMI VIRI D. ANDREAE ALCIATI in libellum Emblematum præfatio, ad D. Chonradum Peutingerum Auguſtanum.

Dum pueros iuglans, iuuenes dum teſſera fallit,
Detinet & ſegnes chartula picta uiros.
Hæc nos feſtiuis Emblemata cudimus horis,
Artificum illuſtri ſignaq; facta manu.
Veſtibus ut torulos, petaſis ut figere parmas,
Et ualeat tacitis ſcribere quisq; notis.
At tibi ſupremus precioſa nomiſmata Cæſar,
Et ueterum eximias donet habere manus.
Ipſe dabo uati chartacea munera uates,
Quæ Chonrade mei pignus amoris habe.

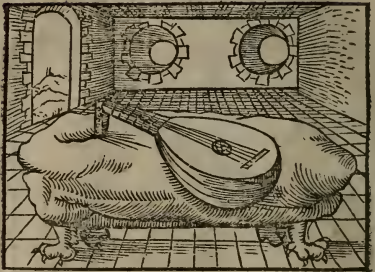
Emblematum libellus.

Ad illuſt. Maximil. ducem Mediol.
Emblema. I.

EXiliens infans ſinuoſi è faucibus anguis,
Eſt gentilitijs nobile ſtemma tuis.
Talia Pellæum geßiſſe nomiſmata regem,
Vidimus, hisq; ſuum concelebraſſe genus.
Dum ſe Ammone ſatũ, matrẽ anguis imagine luſam,
Diuini & ſobolem ſeminis eſſe docet.
Ore exit, tradunt ſic quoſdam enitier angues,
An quia ſic Pallas de capite orta Iouis?

Fœdera. II.

Hanc citharam, à lembi quæ forma halieutica fertur,
Vendicat & propriam Muſa latina ſibi,
Accipe Dux, placeat noſtrũ hoc tibi tempore múnus,
Quo noua cum ſocijs fœdera inire paras.
Difficile eſt, niſi docto homini, tot tendere chordas,
Vnaq́; ſi fuerit non bene tenta fides,
Ruptáue (quod facile eſt) perit omnis gratia conchæ,
Illeq́; præcellens cantus, ineptus erit.
Sic Itali coëunt proceres in fœdera, concors,
Nil eſt quod timeas, ſi tibi conſtet amor.
At ſi aliquis deſciſcat (uti plerunque uidemus)
In nihilum illa omnis ſoluitur harmonia.

In ſilentium. III.

Cùm tacet, haud quicquam differt ſapientibus amens;
Stultitiæ eſt index linguaq́; uoxq́; ſuæ.
Ergo premat labias, digitoq́; ſilentia ſignet,
Et ſeſe Pharium uertat in Harpocratem.

Etiam ferociſsimos domari. IIII.

Romanum poſtquàm eloquium, Cicerone perempto,
Perdiderat patriæ peſtis acerba ſuæ:
Inſcendit currus uictor, iunxitq́; leones,
Compulit & durum colla ſubire iugum,
Magnanimos ceſsiſſe ſuis Antonius armis,
Ambage hac cupiens ſignificare duces.

Gratiam referendam. V.

Aërio inſignis pietate Ciconia nido,
   Inueſtes pullos pignora grata fouet.
Taliaq́; expectat ſibi munera mutua reddi,
   Auxilio hoc quoties mater egebit anus.
Nec pia ſpem ſoboles fallit, ſed feſſa parentum
   Corpora fert humeris, præſtat & ore cibos.

Concordia. VI.

Corniam mira inter ſe concordia uitæ eſt,
Inq́; uicem nunquàm contaminata fides.
Hinc uolucres has ſceptra gerunt,q, ſáliæt omnes
Conſenſu populi ſtantq; caduntq́; duces:
Quem ſi de medio tollas, diſcordia præceps
Aduolat, & ſecum regia fata trahit.

Potentiſsimus affectus amor. VII.

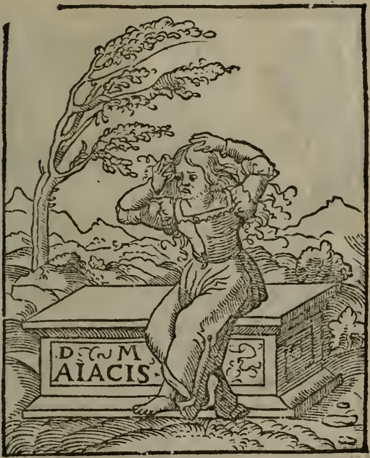
Aſpice ut inuictus uires auriga leonis,
Expreſſus gemma puſio uincat amor,
Vtq́; manu hac ſcuticam teneat, hac flectat habenas,
Vtq́; ſit in pueri plurimus ore decor.
Dira lues procul eſto, feram qui uincere talem,
Eſt potis, à nobis temperet an ne manus?

Non uulganda conſilia. VIII.

Limine quod cæco, obſcura & caligine monſtrum
Gnoſiacis clauſit Dædalus in latebris:
Depictum Romana phalanx in prælia geſtat,
Semiuiroq; nitent ſigna ſuperba boue.
Nóſq; monent, debere ducum ſecreta latere
Conſilia, authori cognita techna nocet.

In uictoriam dolo partam. IX.

Aiacis tumulum lachrymis ego perluo uirtus,
Heu miſera albentes dilacerata comas.
Scilicet hoc reſtabat adhuc,ut iudice græco
Vincerer,& cauſſa ſtet potiore dolus.

Reuerentiam in matrimonio requiri. X.

Cùm furit in Venerem pelagi ſe in littore ſiſtit
Vipera, & ab ſtomacho dira uenena uomit:
Muraenamq; ciens, ingentia ſibila tollit,
At ſubitò amplexus appetit illa uiri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniunx
Alternum debet coniugi & obſequium.

In auares, uel quibus melior conditio ab extraneis offertur. XI.

Delphini inſidens uada cœrula ſulcat Arion,
Hocq; aures mulcet, frænat & ora ſono.
Quàm ſit auari hominis, nõ tã mens diraferarũ eſt,
Quiq; uiris rapimur, piſcibus eripimur.

Amicitia etiam poſt mortem durans. XII.

Arentem ſenio, nudam quoq; frondibus ulmum,
Complexa eſt uiridi uitis opaca coma.
Agnoſcítq; uices naturæ, & grata parenti
Officij reddit mutua iura ſuo.
Exemploq; monet, tales nos quærere amicos,
Quos neque diſiungat fœdere ſumma dies.

Nec uerbo nec facto quenquam lædendum. XIII.

Aſſequitur, Nemeſisq́; uirum ueſtigia ſeruat,
Continet & cubitum duraq́; frena manu.
Ne malé quid facias, néue improba uerba loquaris:
Et iubet in cunctis rebus adeſſe modum.

Deſidiam abijciendam. XIIII

Quiſquis iners abeat, in chœnicæ figere ſedem,
Nos prohibent Samij dogmata ſancta ſenis.
Surge igitur, duroq; manus adſueſce labori,
Det tibi dimenſos craſtina ut hora cibos.

Paupertatem ſummis ingenijs obeſſe ne prouehantur. XV.

Dextra tenet lapidem, manus altera ſuſtinet alas.
Vt me pluma leuat, ſic graue mergit onus,
Ingenio poteram ſuperas uolitare per arces
Me niſi paupertas inuida deprimeret.

In occaſionem. X VI.

Lyſippi hoc opus eſt, Sydon cui patria: tu quis?
Cuncta domans capti temporis articulus.
Cur pinnis ſtas? uſque rotor: talaria plantis
Cur retines? paßim me leuis aura rapit.
In dextra eſt tenuis dic unde nouacula? acutum
Omni acie hoc ſignum me magis eſſe docet.
Cur in fronte coma? occurrens ut prendar: at heus tu
Dic cur pars calua eſt poſterior capitis?
Me ſemel alipedem ſi quis permittat abire,
Ne poßim apprenſo poſtmodò crine capi.
Tali opifex nos arte, tui cauſa, ædidit hoſpes,
Vtq; omnes moneam, per gula aperta tenet.

Ocni effigies, de his qui meretricibus donant, quod in bonos uſus uerti debeat. XVII.

Impiger haud ceſſat funem contexere ſparto,
Humidaq́; artifici iungere fila manu.
Sed quantum multis uix torquet ſtrenuus horis,
Protinus ignaui uentris aſella uorat.
Fœmina iners animal, facili congeſta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inq́; ſuum.

Virtuti fortuna comes XVIII.

Anguibus impliatis geminis caduœus alis,
Inter Amalthææ cornua rectus adeſt.
Pollentes ſic mente uiros, fandiq; peritos
Indicat, ut rerum copia multa beet.

Ex pace ubertas. XIX.

Grandibus ex ſpicis tenues contexe corollas,
Quas circum alterno palmite uitis eat.
His comptæ Alcyones tranquilli in marmoris unda
Nidificant, pullos inuolucresq; fouent.
Lætus erit Cereri, Baccho quoq; fertilis annus,
Aequorei ſi rex alitis inſtar erit.

In eos qui ſupra uires quicquam audent. XX.

Dum dormit, dulci recreat dum corpora ſomno
Sub picea, & clauam cæteraq; arma tenet,
Alcidem Pygmæa manus proſternere lætho
Poſſe putat, uires non bene docta ſuas.
Excitus ipſe, uelut pulices, ſic proterit hoſtem,
Et ſæui implicitum pelle leonis agit.

Princeps ſubditorum incolumitatem procurans. XXI.

Titanij quoties conturbant æquora fratres,
Tum miſeros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga homines Delphin complectitur, imis
Tutius ut poßit figier illa uadis.
Quàm decet hæc memores geſtare inſignia Reges,
Anchora quod nautis, ſe populo eſſe ſuo.

Mutuum auxilium. XXII.

Loripedem ſublatum humeris fert lumine captus,
Et ſocij hæc oculis munera retribuit:
Quo caret alteruter, concors ſic præſtat uterq;,
Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

Ex *arduis perpetuum nomen.* XXIII.

Crediderat platani ramis ſua pignora paſſer,
Et bene,ni ſæuo uiſa dracone forent.
Glutijt hic pullos omnes,miſeramq; parentem
Saxeus,& tali dignus obire neœ.
Hæc,niſi mentitur Calchas,monumenta laboris
Sunt longi,cuius fama perennis eat.

Obdurandum aduerſus urgentia. XXIIII.

Nititur in pondus palma, & conſurgit in arcum,
Quo magis & premitur, hoc mage tollit onus.
Fert & odoratas bellaria dulcia glandes,
Queis menſas inter primus habetur honos.
I puer, & reptans ramis has collige, mentis
Qui conſtantis erit, præmia digna feret.

Tumulus meretricis. XXV.

Quis tumulus? cuia urna? Ephyrææ eſt Laidos: & nõ
Erubuit tantum perdere Parca decus?
Nulla fuit tum forma, illam iam carpſerat ætas,
Iam ſpeculum Veneri cauta dicarat anus.
Quid ſcalptus ſibi uult aries, quem parte leæna
Vnguibus apprenſum poſteriore tenet?
Non aliter captos quòd & ipſa teneret amantes,
Vir gregis eſt aries, clune tenetur amans.

In paraſitos. XXVI.

Quos tibi donamus fluuiales accipe cancros.
Munera conueniunt moribus iſta tuis.
His oculi uigiles, & forficæ plurimus ordo
Chelarum armatus, maximaq; aluus adeſt.
Sic tibi propenſus ſtat pingui abdomine uenter,
Perniceſq; pedes, ſpiculaq; apta pedi.
Cùm uagus in triuijs, menſæq; ſedilibus erras,
Inq; alios mordax ſcommata ſalſa iacis.

Concordia. XXVII.

In bellum ciuile duces cùm Roma pararet,
Viribus & caderet Martia terra ſuis:
Mos fuit in partes turmis coëuntibus eaſdem,
Coniunctas dextras mutua dona dari.
Fœderis hæc ſpecies, id habet Concordia ſignum,
Vt quos iungit amor, iungat & ipſa manus.

Quæ ſupra nos,nihil ad nos. XXVIII.

Caucaſia æternum pendens in rupe Prometheus
Diripitur ſacri præpetis ungue iecur.
Et nollet fecíſſe hominem,figulosq́; peroſus
Accenſam rapto damnat ab igne facem.
Roduntur uarijs prudentum pectora curis,
Qui cœli affectant ſcire deûmq; uias.

In amatores meretricum. XXIX.

Villoſæ indutus piſcator tegmina capræ,
Addidit ut capiti cornua bina ſuo,
Fallit amatorem ſtans ſummo in littore Sargum,
In laqueos ſimi quem gregis ardor agit.
Capra refert ſcortum, ſimilis fit Sargus amanti,
Qui miſer obſcœno captus amore perit.

Albutij ad D. Alciatum, ſuadens, ut de tumultibus Italicis ſe ſubducat, & in Gallia profiteatur. XXX.

Quæ dedit hos fructus, arbor, cœlo aduena noſtro,
Venit ab Eoo Perſidis axe prius:
Tranſlatu facta eſt melior, quæ noxia quondam
In patria, hic nobis dulcia poma gerit:
Fert folium linguæ, fert poma ſimillima cordi,
Alciate hinc uitam degere diſce tuam.
Tu procul à patria in pretio es maiore futurus,
Multùm corde ſapis, nec minus ore uales.

Paruam culinam duobus ganeonibus non ſuffícere. XXXI.

In modiis nihil eſt quod quis lucretur, & unum
Arbuſtum geminos non alit Erythacos.

ALIVD.

In tenui ſpes nulla lucri eſt, unoq́; reſidunt
Arbuſto geminæ non bene Ficedulæ.

In Deo lætandum. XXXII.

Aſpice ut egregius puerum Iouis alite pictor
Fecerit Iliacum ſumma per aſtra uehi.
Quis ne Iouem tactum puerili credat amore?
Dic hæc Mæonius finxerit unde ſenex?
Conſilium mens atque Dei cui gaudia præſtant,
Creditur is ſummo raptus adeſſe Ioui.

Inuiolabiles telo Cupidinis. XXXIII

Ne dirus te uincat amor, neu fœmina mentem
Diripiat magicis artibus ulla tuam:
Bacchiæ auis præſto tibi Motacilla paretur,
Quam quadriradiam circuli in orbe locis:
Ore crucem & cauda, & geminis ut compliciat alis,
Tale amuletum carminis omnis erit.
Dicitur hoc Veneris ſigno Pagaſæus Iaſon
Phaſiacis lædi non potuiſſe dolis.

Spes proxima. XXXIIII.

Innumeris agitur reſpub. noſtra procellis,
Et ſpes uenturæ ſola ſalutis adeſt:
Non ſecus ac nauis medio circum æquore uenti
Quam rapiunt, ſalſis iamq; fatiſcit aquis.
Quòd ſi Helenæ adueniant lucentia ſydera fratres,
Amiſſos animos ſpes bona reſtituit.

Non tibi, ſed religioni. XXXV.

Iſidis effigiem tardus geſtabat aſellus,
Pando uerenda dorſo habens myſteria.
Obuius ergo Deam quiſquis reuerenter adorat,
Piáſq; genibus concipit flexis preces.
Aſt aſinus tantum præſtari credit honorem
Sibi, & intumeſcit admodùm ſuperbiens,
Donec eum flagris compeſcens dixit agaſo,
Non es Deus tu aſelle, ſed Deum uehis.

In illaudata laudantes. XXXVI.

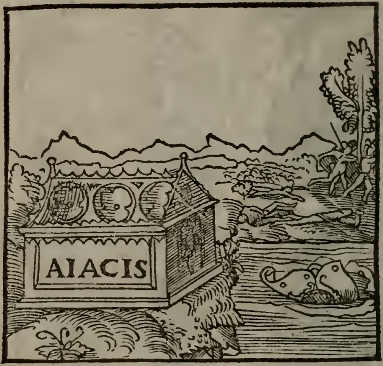
Ingentes Galatûm ſemermi milite turmas,
Spem præter trepidus fuderat Antiochus.
Lucarum cùm ſæua boum uis, dira proboſcis,
Tum primùm hoſtiles corripuiſſet equos.
Ergo trophæa locans Elephantis imagine pinxit,
Inſuper & ſocijs occideramus ait,
Bellua ſeruaſſet ni nos fœdiſſima barrus:
Vt ſuperaſſe iuuat, ſic ſuperaſſe pudet.

Iuſta uindicta. XXXVII.

Dum reſidet Cyclops ſinuoſi in faucibus antri,
Hæc ſecum teneras cantauit inter oues:
Paſcite uos herbas, ſocijs ego paſcar Achiuis,
Poſtremumq́; Vtin uiſcera noſtra ferent.
Audijt hæc Ithacus, Cyclopaq́; lumine caſſum
Reddidit, en pœnas ut ſuus autor habet.

Tandem tandem iuſtitia obtinet. XXXVIII.

Aeaddæ Hectoreo perfuſum ſanguine ſcutum,
Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit.
Iuſtior arripuit Neptunus in æquora iactum
Naufragio, ut dominum poſſet adire ſuum:
Littoreo Aiacis tumulo namq; intulit unda:
Quæ boat, & tali uoce ſepulchra ferit.
Vicisti Telamoniade tu dignior armis,
Affectus fas eſt cedere iuſtitiæ.

In fertilitatem ſibi ipſi damnoſam. XXXIX

Ludibrium pueris lapides iacientibus, hoc me
In triuio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis perſtrictóq; ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſet contingere turpius? eheu,
Infelix fructus in mea damna fero.

Fortuna uirtutem ſuperans. XL.

Cæſareo poſtquàm ſuperatus milite uidit
Ciuili undantem ſanguine Pharſaliam:
Iamiam ſtricturus moribunda in pectora ferrum,
Audaci hos Brutus protulit ore ſonos:
Infelix uirtus & ſolis prouida uerbis,
Fortunam in rebus cur ſequeris dominam?

Ex literarum ſtudijs immortalitatem acquiri. XLI.

Neptuni tubicen, cuius pars ultima cetum,
Aequoreum facies indicat eſſe Deum,
Serpentis medio Triton comprenditur orbe,
Qui caudam inſerto mordicus ore tenet.
Fama uiros animo inſignes præclaraq; geſta
Proſequitur, toto mandat & orbe legi.

Cuſtodiendas uirgines. XLII.

Vera hæc effigies innuptæ eſt Palladis, eius
Hic Draco, qui dominæ conſtitit ante pedes.
Cur diuæ comes hoc animal? cuſtodia rerum
Huic data, ſic lucos ſacraq; templa colit,
Innuptas opus eſt cura aſſeruare puellas
Peruigili, laqueos undiq; tendit amor.

Auxilium nunquam deficiens. XLIII.

Bina pericla unis effugi ſedulus armis,
Cùm premererq́; ſolo, cùm premererq́; ſalo,
Incolumem ex acie clypeus me præſtitit, idem
Naufragum apprenſus littora aduſq; tulit.

Amor filiorum. XLIIII.

Ante diem uernam boreali cana palumbes
Frigore nidificat, præcoqua & oua fouet.
Mollius & pulli ut iaceant ſibi uellicat alas,
Queis nuda hyberno defiat ipſa gelu.
Ecquid Colchi pudet, uel te Procne improba? mortē
Cùm uolucris propriæ prolis amore ſubit?

Ex bello pax. XLV

En galea intrepidus quam miles geſſerat, & quæ
Sæpius hoſtili ſparſa cruore fuit.
Parta pace apibus tenuis conceßit in uſum
Alueoli, atque fauos, gratáque mella gerit.
Arma procul iaceant, fas ſit tunc ſumere bellum,
Quando aliter pacis non potes arte frui.

Submouendam ignorantiam. XLVI.

Quod monſtrũ id? Sphinx eſt: cur cãdida uirginis ora,
Et uolucrum pennas, crura leonis habet?
Hanc faciem aſſumpſit rerum ignorantia: tanti
Scilicet eſt triplex cauſa & origo mali.
Sunt quos ingenium leue, ſunt quos blanda uoluptas,
Sunt & quos faciunt corda ſuperba rudes.
At quibus eſt notum, quid delphica litera poſſit,
Præcipitis monſtri guttura dira ſecant.
Nãq; uir ipſe, bipeſq; tripeſq; & quadrupes idẽ eſt,
Primaq; prudentis laurea, noſſe uirum.

Semper præſto eſſe infortunia. XLVII.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad Stygias quæ prior iret aquas.
Aſt cui iactato malè ceſſerat alea talo,
Ridebat ſortis cæca puella ſuæ:
Cùm ſubitò icta caput labente eſt mortua tecto,
Soluit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduerſis mala ſors non fallitur: aſt in
Fauſtis, nec precibus, nec locus eſt manui.

Mentem, non formam plus pollere. XLVIII.

Ingreſſa uulpes in Choragi pergulam,
Fabrè expolitum inuenit humanum caput,
Sic eleganter fabricatum, ut ſpiritus
Solùm deeſſet, cæteris uiuiſceret:
Id illa cùm ſumpſiſſet in manus, ait:
Hoc quale caput eſt, ſed cerebrum non habet.

In facilè à uirtute deſciſcentes. XLIX.

Parua uelut limax Remora ſpreto impete uenti,
Remorúmque, ratem ſiſtere ſola poteſt.
Sic quoſdam ingenio & uirtute ad ſydera uectos,
Detinet in medio tramite cauſa leuis.
Anxia lis ueluti eſt, uel qui meretricius ardor
Egregijs iuuenes ſeuocat à ſtudijs.

Prudentes uino abſtinent. L.

Quid me uexatis rami? ſum Palladis arbor,
Auferte hinc botros, uirgo fugit Bromium.

In auaros. LI.

Septitius populos inter ditiſsimus omnes,
Arua ſenex nullus quo magis ampla tenet,
Defraudans geniúmque ſuum, menſáſque paratas,
Nil præter betas, duráque rapa uorat.
Cui ſimilem dicam hunc, inopem quem copia reddit,
An ne aſino? ſic eſt, inſtar hic eius habet.
Namq; aſinus dorſo precioſa obſonia geſtat,
Seque rubo, aut dura carice pauper alit.

Maturandum. LII.

Maturare iubent properè & cunctarier omnes,
Ne nimium præceps, neu mora longa nimis.
Hoc tibi declaret connexum Echeneide *telum,*
Hæc tarda eſt, uolitant ſpicula miſſa manu.

In aſtrologos. LIII.

Icare per ſuperos qui raptus & aëra, donec
In mare præcipitem cera liquata daret.
Nunc te cera eadem ferrensq; reſuſcitat ignis,
Exemplo ut doceas dogmata certa tuo.
Aſtrologus caueat quicquam prædicere, præceps
Nam cadet impoſtor dum ſuper aſtra uehit.

A minimis quoque timendum. LIIII.

Bella gerit Scarabæus & hoſtem prouocat ultrò,
Robore & inferior, conſilio ſuperat.
Nam plumis Aquilæ clàm ſe neq; cognitus abdit,
Hoſtilem ut nidum ſumma per aſtra petat:
Ouáque confodiens, prohibet ſpem creſcere prolis:
Hócque modo illatum dedecus ultus abit.

Parem delinquentis & ſuaſoris culpam eſſe. LV.

Præconem lituo perflantem claſſica uictrix
Captiuum in tetro carcere turma tenet.
Queis ille excuſat, quòd nec ſit ſtrenuus armis,
Vllius aut ſæuo læſerit enſe latus.
Huic illi, quin ipſe magis timidiſsime peccas,
Qui clangore alios æris in arma cies.

Firmiſsima conuelli non poſſe. LVI.

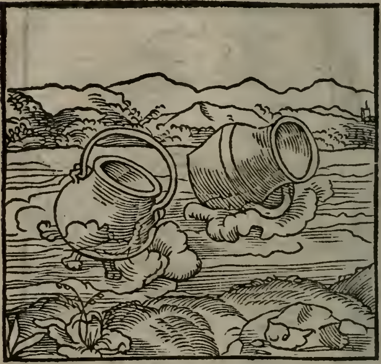
Oceanus quamuis fluctus pater excitet omnes,
Danubiúmq; omnem barbare Turca bibas:
Non tamen irrumpes perfracto limite, Cæſar
Dum Charlus populis bellica ſigna dabit.
Sic ſacræ quercus firmis radicibus aſtant,
Sicca licet uenti concutiant folia.

Cum laruis non luctandum. LVII.

Aeacidæ moriens percuſſu cuſpidis Hector,
Qui toties hoſteis uicerat ante ſuos,
Comprimere haud potuit uocem inſultantibus illis,
Dum curru & pedibus nectere uincla parant.
Diſtrahite ut libitum eſt: ſic caſsi luce leonis
Conuellunt barbam uel timidi lepores.

Aliquid mali propter uicinum malum. LVIII

Raptabat torrens ollas, quarum una metallo,
Altera erat figuli terrea facta manu.
Hanc igitur rogat illa, uelit ſibi proxima ferri,
Iuncta ut praecipites utraq; ſiſtat aquas:
Cui lutea, Haud nobis tua ſunt commercia curae,
Ne mihi proximitas haec mala multa ferat.
Nam ſeu te nobis, ſeu nos tibi conferat unda,
Ipſa ego te fragilis ſoſpite ſola terar.

In ſenatum boni principis. LIX.

Effigies manibus truncæ ante altaria diuûm
Hîc reſident, quarum lumine capta prior.
Signa poteſtatis ſummæ, ſanctíq; ſenatus
Thebanis fuerant iſta reperta uiris.
Cur reſident? quia mente graues decet eſſe quieta
Iuridicos, animo nec uariare leui.
Cur ſine ſunt manibus? capiant ne xenia, nec ſe
Pollicitis flecti muneribúſue ſinant.
Cæcus at eſt princeps, quòd ſolis auribus abſque
Affectu, conſtans iuſſa ſenatus agit.

In deprehenſum. LX.

Iamdudum quacunq; fugis te perſequor, at nunc
Caßibus in noſtris deniq; captus ades.
Amplius haud poteris uires eludere noſtras,
Ficulno anguillam ſtrinximus in folio.

In fidem uxoriam. LXI.

Ecce puella uiro quæ dextra iungitur,ecce
Vt ſedet,ut catulus luſitat ante pedes?
Hæc fidei eſt ſpecies,Veneris quam ſi educat ardor,
Malorum in læua non malè ramus erit:
Poma etenim Veneris ſunt,ſic Schenëida uicit
Hippomenes,petijt ſic Galathea uirum.

Quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus. LXII.

Exprimit humentes quas iam madefecerat antè
Spongiolas, cupidi Principis arcta manus.
Prouehit ad ſummum fures quos deinde coërcet,
Vertat ut in fiſcum quæ malè parta ſuum.

Nec quæſtioni quidem cedendum. LXIII.

Cecropia effictam quam cernis in arce Leænam,
Harmodij, an neſcis hoſpes? amica fuit.
Sic animum placuit monſtrare uiraginis acrem
More feræ, nomen uel quia tale tulit.
Quòd fidibus contorta ſuo non prodidit ullum
Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.

In temerarios. LXIIII.

Aſpicis aurigam currus Phaetonta paterni
Igniuomos auſum flectere Solis equos:
Maxima qui poſtquàm terris incendia ſparſit,
Eſt temerè inſeſſo lapſus ab axe miſer.
Sic pleriq; rotis Fortunæ ad ſydera Reges
Euecti, ambitio quos iuuenilis agit,
Poſt magnam humani generis cladémq; ſuamq;,
Cunctorum pœnas denique dant ſcelerum.

De Morte & Amore. LXV.

Errabat ſocio Mors iuncta Cupidine, ſecum
Mors pharetras, paruus tela gerebat Amor.
Diuertêre ſimul, ſimul una & nocte cubarunt,
Cæcus Amor, Mors hoc tempore cæca fuit.
Alter enim alterius malè prouida ſpicula ſumpſit,
Mors aurata, tenet oſſea tela puer.
Debuit inde ſenex qui nunc Acheronticus eſſe,
Ecce amat & capiti florea ſerta parat.
Aſt ego mutato quia amor me perculit arcu,
Deficio, inijciunt & mihi fata manum.
Parce puer, Mors ſigna tenens uictricia parce,
Fac ego amem, ſubeat fac Acheronta ſenex.

In formoſam fato præreptam. LXVI.

Cur puerum Mors auſa dolis es carpere Amorem?
Tela tua ut iaceret, dum propria eſſe putat.

In ſtatuam Bacchi. LXVII.

Bacche pater quis te mortali lumine nouit,
Et docta effinxit hinc tua membra manu?
Praxiteles, qui me rapientem Gnoſida uidit,
Atque illo pinxit tempore qualis eram.
Cur iuuenis, teneráque etiam lanugine uernat
Barba, queas Pylium cùm ſuperare ſenem?
Muneribus quandoq; meis ſi parcere diſces,
Iunior & forti pectore ſemper eris.
Tympana non manibus, capiti non cornua deſunt,
Quos niſi dementeis talia ſigna decent?
Hoc doceo, noſtro quòd abuſus munere ſumit
Cornua, & inſanus mollia ſiſtra quatit.
Quid uult ille color membris penè igneus? omen
Abſit, an humanis ureris ipſe focis?
Cùm Semeles de uentre parens me fulmine traxit
Igniuomo, infectum puluere merſit aquis.
Hinc ſapit hic, liquidis qui nos bene diluit undis:
Qui non, ardenti torret ab igne iecur.

Sed nunc me doceas quî uis miſcerier? & qua
Te ſanus tutum prendere lege queat?
Quadrantem addat aquæ, aliæm ſumpſiſſe falerni
Qui cupit, hoc ſumi pocula more iuuat.
Stes citra heminas: nam qui procedere tendit
Vltrà, alacer, ſed mox ebrius, inde furit:
Res dura hæc nimium, ſunt pendula guttura, dulce
Tu fluis, heu ſiale commoda nulla cadunt.

In momentaneam felicitatem. LXVIII.

Aëriam propter creuiſſe Cucurbita pinum
Dicitur, & grandi luxuriaſſe coma.
Cùm ramos complexa, ipſumq; egreſſa cacumen,
Se præſtare alijs credidit arboribus.
Cui pinus, nimium breuis eſt hæc gloria: nam te
Protinùs adueniet quæ malè perdat hyems.

Pietas filiorum in parentes. LXIX.

Per medios hoſteis patriæ cùm ferret ab igne
Aeneas humeris dulcæ parentis onus,
Parcite dicebat, uobis ſene adorea rapto
Nulla erit, erepto ſed patre ſumma mihi.

Alius peccat, alius plectitur. LXX.

Arripit ut lapidem catulus morſuq́; fatigat,
Nec percuſſori mutua damna facit.
Sic plæriq; ſinunt ueros elabier hoſteis,
Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.

In ſtudioſum captum Amore. LXXI.

Immerſus ſtudijs, dicundo & iure peritus,
Et maximus libellio,
Heliodoran amat, quantum nec Thracius unquam
Princeps ſororis pellicem.
Pallada cur alio ſuperaſti iudice Cypri?
Num ſat ſub Ida eſt uincere?

Ἀντέρως Amor uirtutis alium Cupidinem ſuperans. LXXII.

Aligerum aligeroq; inimicum pinxit Amori,
 Arcu arcum, atq; ignes igne domans Nemeſis:
Vt quæ aliis fecit patiatur, at hic puer olim
 Intrepidus geſtans tela, miſer lacbrymat.
Ter ſpuit, inq; ſinus imos (res mira) crematur
 Igne ignis, furias odit Amoris Amor.

Vis Amoris. LXXIII.

Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonſtrat uti eſt fortior ignis Amor.

Iuſta ultio. LXXIIII

Raptabat uolucres captum pede coruus in auras
Scorpion, audaci præmia parta gulæ.
Aſt ille infuſo ſenſim per membra ueneno,
Raptorem in ſtygias compulit ultor aquas.
O riſu res digna, alijs qui fata parabat,
Ipſe perit, proprijs ſuccubuitq́; dolis.

In eum qui truculentia ſuorum perierit. LXXV.

Delphinem inuitum me in littora compulit æſtus,
Exemplum infido quanta pericla mari.
Nam ſi nec proprijs Neptunus parcit alumnis,
Quis tutos homines nauibus eſſe putet?

Potentia Amoris. LXXVI.

Nudus Amor uiden' ut ridet, placidumq́; tuetur?
Nec faculas, nec quæ cornua flectat habet.
Altera ſed manuum flores gerit, altera piſcem,
Scilicet ut terræ iura det atque mari.

Quà Dij uocant eundum. LXXVII.

In triuio mons eſt lapidum,ſupereminet illi
Trunca Dei effigies,pectore facta tenus:
Mercurij eſt igitur tumulus,ſuſpende uiator
Serta deo,rectum qui tibi monſtrat iter.
Omnes in triuio ſumus,atque hoc tramite uitæ
Fallimur,oſtendat ni Deus ipſe uiam.

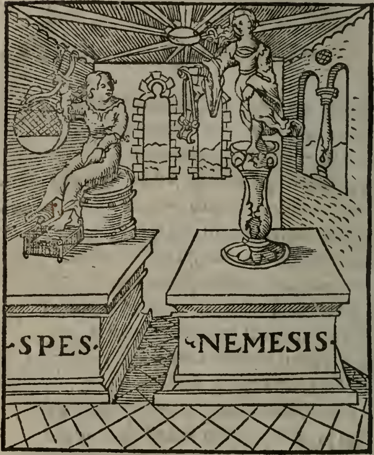
F

Bonus euen.
AMOR

In ſimulachrum Spei. LXXVIII.

Quæ Dea tam læto ſuſpectans ſydera uultu?
Cuius penniculis reddita imago fuit.
Elpidij ſtatre manus, ego nominor illa,
Quæ miſeris promptam Spes bona præſtat opem.
Cur uiridis tibi palla? quòd omnia me duce uernent.
Quid manibus mortis tela refracta geris?
Quòd uiuos ſperare decet, prædido ſepultis.
Cur in dolioli tegmine pigra ſedes?
Sola domi manſi uolitantibus undique noxis,
Aſcræi ut docuit muſa uerenda ſenis.
Quæ tibi adeſt uolucris? Cornix fidiſsimus oſcen,
Eſt bene cùm nequeat dicere, dicit erit.
Qui comites? bonus Euentus, præcépſque Cupido,
Qui præeunt, uigilum ſomnia uana uocant.
Quæ tibi iuncta aſtat? ſcelerum Rhamnuſia uindex,
Scilicet ut ſperes nil niſi quod liceat.

Illicitum non ſperandum. LXXIX.

Spes ſimul & Nemeſis noſtris altaribus adſunt,
Scilicet ut ſperes non niſi quod liceat.

Pax. LXXX.

Turrigeris humeris, dentis quoq; barrus eburni,
Qui ſuperare ferox Martia bella ſolet,
Suppoſuit nunc colla iugo, ſtimulisq́; ſubactus,
Cæſareos currus ad pia templa uehit.
Vel fera cognoſcãt concordes undique gentes,
Proiectisq́; armis munia pacis obit.

ἀντέρως id eſt, amor uirtutis. LXXXI.

Dic ubi ſunt incurui arcus? ubi tela Cupido?
  Mollia queis iuuenum figere corda ſoles.
Fax ubi triſtis? ubi pennæ? tres unde corollas
  Fert manus? unde aliam tempora cincta gerunt?
Haud mihi uulgari eſt hoſpes cum Cypride quicquã,
  Vlla uoluptatis nos neque forma tulit.
Sed puris hominum ſuccendo mentibus ignes
  Diſciplinæ, animos aſtraq; ad alta traho.
Quatuor eq; ipſa texo uirtute corollas,
  Quarum quæ Sophiæ eſt, tempora prima tegit.

Signa Fortium. LXXXII.

Quæ te cauſa mouet uolucris Saturnia, magni
Vt tumulo inſideas ardua Ariſtomenis?
Hoc moneo, quantum inter aues ego robore præſto,
Tantùm ſemideos inter Ariſtomenes.
Inſideant timidæ timidorum buſta columbæ,
Nos aquilæ intrepidis ſigna benigna damus.

Qui alta contemplantur cadere. LXXXIII.

Dum turdos uiſco, pedica dum fallit alaudas,
Et iacta altiuolam figit harundo gruem,
Dipſada non prudens auceps pede perculit: ultrix
Illa mali, emiſſum uirus ab ore iacit.
Sic obit, extento qui ſydera reſpicit arcu,
Securus fati quod iacet ante pedes.

Impoßibile. LXXXIIII.

Abluis Aethiopem quid fruſtra? ah deſine, noctis
Illuſtrare nigræ nemo poteſt tenebras.

Aere quandoq; ſalutem redimendam. LXXXV.

Et pedibus ſegnis, tumida & propendulus aluo,
Hac tamen inſidias effugit arte fiber.
Mordicus ipſe ſibi mediata uirilia uellit
Atq; abiat, ſeſe gnarus ob illa peti.
Huius ab exemplo diſcas non parcere rebus,
Et uitam ut redimas, hoſtibus æra dare.

Captiuus ob gulam. LXXXVI.

Regnator penus, & menſæ corroſor herilis
Oſtrea mus ſummis uidit hiulca labris.
Queis tenerã apponens barbam falſa oſſa momordit,
Illa recluſerunt tacta repente domum.
Deprenſum & tetro tenuerunt carcere furem,
Semet in obſcurum qui dederat tumulum.

Diues indoctus. LXXXV.

Tranat aquas reſidens precioſo in uellere Phrixus
Et flauam impauidus per mare ſcandit ouem.
Ecquid id eſt? uir ſenſu hebeti, ſed diuite gaza,
Coniugis aut ſerui quem regit arbitrium.

In adulatores. LXXXVIII.

Semper hiat, ſemper tenuem qua ueſcitur auram,
Reciprocat chamæleon,
Et mutat faciem, uarios ſumitq́; colores,
Præter rubrum uel candidum:
Sic & adulator populari ueſcitur aura,
Hiansq́; cuncta deuorat,
Et ſolùm mores imitatur principis atros,
Albi & pudici neſcius.

Dulcia quandoq; amara fieri. LXXXIX.

Matre procul licta paulùm ſeceſſerat infans
Lydius, hunc diræ ſed rapuiſtis apes.
Venerat hic ad uos placidas ratus eſſe uolucres,
Cùm nec ita immitis uipera ſæua foret.
Quę datis ah dulci ſtimulos pro munere mellis,
Proh dolor, heu ſine te gratia nulla datur.

Ferè ſimile ex Theocrito. XC.

Alueolis dum mella legit, percußit Amorem
Furacem mala apes, & ſummis ſpicula liquit
In digitis: tumido gemit at puer anxius ungue,
Et quatit errabundus humum, Veneriq́; dolorem
Indicat, & grauiter queritur, quòd apicula paruum
Ipſa inferre animal tam noxia uulnera poßit.
Cui ridens Venus, hanc imitaris tu quoq; dixit
Nate feram, qui das tot noxia uulnera paruus.

In eum qui ſibi ipſi damnum apparat. XCI.

Capra lupum non ſponte meo nunc ubere lacto,
Quod malè paſtoris prouida cura iubet.
Creuerit ille ſimul, mea me poſt ubera paſcet,
Improbitas nullo flectitur obſequio.

Remedia in arduo, mala in prono eſſe. XCII.

Aetherijs poſtquàm deiecit ſedibus Aten
Iuppiter, heu uexat quàm mala noxa uiros.
Euolat hæc pedibus celer & pernabus alis,
Intactumq́; nihil caſibus eſſe ſinit.
Ergo Litæ proles Iouis hanc comitantur euntem,
Sarturæ quicquid fecerit illa mali.
Sed quia ſegnipedes, ſtrabæ, laſſæq́; ſenectâ,
Nil niſi pòſt longo tempore reſtituunt.

G

*Eloquentia fortitudine præ-
ſtantior.* XCIII.

Arcum læua tenet,rigidam fert dextera clauam,
Contegit & Nemees corpora nuda leo.
Herculis hæc igitur facies? non conuenit illud
Quòd uetus,& ſenio tempora cana gerit.
Quid quod lingua illi leuibus traiecta cathenis,
Queis fiſſa facileis alliciat aure uiros?
An ne quòd Alciden lingua,non robore Galli
Præſtantem,populis iura dediſſe ferunt?
Cedunt arma togæ,& quamuis duriſsima corda
Eloquio pollens ad ſua uota trahit.

In receptatores ſicariorum. XCIIII.

Latronum furumq; manus tibi Scæua per urbem
It comes, & diris cincta cohors gladijs.
Atq; ita te mentis generoſum prodige cenſes,
Quòd tua complureis alliàt olla malos.
En nouus Actæon, qui poſtquàm cornua ſumpſit,
In prædam canibus ſe dedit ipſe ſuis.

Fidei ſymbolum. XCV.

Stet depictus Honor tyrio uelatus amictu,
Eiuſq́; iungat nuda dextram Veritas.
Sitq́; Amor in medio caſtus, cui tempora circum
Roſa it, Diones pulchrior Cupidine.
Conſtituunt hæc ſigna fidem, reuerentia Honoris
Quam ſouet, alit Amor, parturitq́; Veritas.

In uitam humanam. XCVI.

Plus ſolito humanæ nunc defle incommoda uitæ,
Heraclite, ſcatet pluribus illa malis.
Tu rurſus, ſi quando aliàs, extolle cachinnum
Democrite, illa magis ludicra facta fuit.
Intereà hæc cernens meditor, qua deniq; tecum
Fine fleam, aut tecum quomodò ſplene iocer.

In ſtatuam Amoris. XCVII.

Quis ſit Amor plures olim cecinere Poëtæ,
Eius qui uario nomine geſta ferunt.
Conuenit hoc, quòd ueſte caret, quòd corpore paruus,
Tela alasq́; ferens, lumina nulla tenet.
Hæc ora, hic habitusq́; dei eſt: ſed dicere tantos
Si licet in uates, falſa ſubeſſe reor.

Eccur nudus agat? diuo quaſi pallia deſint,
Qui cunctas domiti poſsidet orbis opes.
Aut quî quæſo niues Boreamq́; euadere nudus
Alpinum potuit, ſtrictáq; prata gelu?
Si puer eſt, puerúm ne uocas qui Neſtora uincát,
An noſti Aſcræi carmina docta ſenis?
Inconſtans puer, hic peruicax, pectora quæ iam
Trans adijt, nunquam linquere ſponte poteſt.
At pharetras & tela gerit, quid inutile pondus?
An curuare infans cornua dura ualet?
Alas cúrue tenet, quas neſcít in æthera ferre?
Inſcius in uolucrum flectere tela iecur.
Serpit humi ſemperq́; uirûm mortalia corda
Lædit, & haud alas ſaxeus inde mouet.
Si cæcus uitamq́; gerit, quid tænia cæco
Vtilis eſt? ideo num minùs ille uidet?
Quis ne ſagittiferum credat, qui lumine captus:
Hic certa, aſt cæcí ſpicula uana mouet.
Igneus eſt aiunt, uerſatq́; in pectore flammas,
Cur age uiuit adhuc? omnia flamma uorat.
Quinetiam tumidis cur non extinguitur undis,
Naiadum quoties mollia corda ſubit?
At tu ne tantis capiare erroribus audi,
Verus quid ſit Amor, carmina noſtra ferent.
Iucundus labor eſt, laſciua per ocia, ſignum
Illius eſt, nigro punica glans clypeo.

Ei qui ſemel ſua prodegerit, aliena credi non oportere. XCVIII.

Colchidos in gremio nidum quid congeris? eheu
Neſcia cur pullos tam malè credis auis.
Dira parens Medæa ſuos ſæuiſſima natos
Perdidit, & ſperas parcat ut illa tuis?

Doctos doctis obloqui nefas eſſe. XCIX

Quid rapis heu Progne uocalem ſæua Cicadam,
Pignoribusq́; tuis fercula dira paras?
Ac ſtridula ſtridulam, uernam uerna, hoſpita lædis
Hoſpitam, & aligeram penniger ales auem?
Ergo abiice hãc prædã, nã muſica pectora ſummum
Alterum ab alterius dente perire nefas. (eſt,

Mulieris famam, non formam, uulgatam eſſe oportere. C.

Alma Venus quænam hæc facies, quid denotat illa
Teſtudo, molli quam pede diua premis?
Me ſic effinxit Phidias, ſexumq́; referri
Fœmineum, noſtra iuſſit ab effigie:
Quodq́; manere domi, & tacitas decet eſſe puellas,
Suppoſuit pedibus talia ſigna meis.

Bonis à diuitibus, nihil timendum. CI.

Iunctus contiguo Marius mihi pariete, nec non
Subbardus, noſtri nomina nota fori,
Aedificant bene nummati, ſataguntq; uel ultrò
Obſtruere heu noſtris undiq; luminibus.
Me miſerum, geminæ quem tanquã Phinea raptant
Harpyiæ, ut proprijs ſedibus eijciant.
Integritas noſtra, atque animus quæſitor honeſti,
His niſi ſint Zetes, his niſi ſint Calais.

Conſilio & uirtute Chimæram ſuperari, id eſt fortiores & deceptores. CII.

Bellerophon ut fortis eques ſuperare Chimæram,
Et licij potuit ſternere monſtra ſoli.
Sic tu Pegaſeis uectus petis æthera pennis,
Conſilioq; animi monſtra ſuperba domas.

Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis, primi Ducis Mediol. CIII.

Pro tumulo pone Italiam, pone arma Duceſq;,
Et mare, quod geminos mugit aduſq; ſinus.
Adde his barbariem conantem irrumpere fruſtrà,
Et mercede emptas in fera bella manus.
Anguiger aſt ſummo ſiſtens in culmine dicat:
Quis paruis magnum me ſuper impoſuit?

Optimus ciuis. C IIII.

Dum iuſtis patriam Thraſybulus uindicat armis,
Dumq́; ſimultates ponere quemq; iubet,
Concors ordo omnis magni inſtar muneris, illi
Palladiæ ſertum frondis habere dedit.
Cinge comam Thraſybule, geras hunc ſolus honorem
In magna nemo eſt æmulus urbe tibi.

Inſubitum terrorem. CV.

Effuſo cernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua, Faunus ait.

In adulari neſcientem. C VI.

Scire cupis dominos toties cur Theſſalis ora
Mutet, & ut uarios quærat habere duces:
Neſcit adulari, cuiquámue obtrudere palpum,
Regia quem morem principis omnis habet.
Sed ueluti ingenuus ſonipes, dorſo excutit omnem,
Qui moderari ipſum neſciat Hippocoon.
Nec ſæuire tamen domino fas, ultio ſola eſt,
Dura ferum ut iubeat ferre lupata magis.

Inſignia Poëtarum. CVII.

Gentiles clypeos ſunt qui in Iouis alite geſtant,
Sunt quibus aut Serpens aut Leo ſigna ferunt.
Dira ſed hæc Vatum fugiant animalia ceras,
Doctaq; ſuſtineat ſtemmata pulcher Olor.
Hic Phœbo ſacer, & noſtræ regionis alumnus,
Rex olim, ueteres ſeruat adhuc titulos.

Muſicam Dijs curæ eſſe. C VIII.

Locrenſis poſuit tibi delphicæ Phœbe cicadam
Eunomus hanc, palmæ ſigna decora ſuæ.
Certabat plectro Sparthyn commiſſus in hoſtem,
Et percuſſa ſonum pollice fila dabant.
Trita fides rauco cœpit cùm ſtridere bombo,
Legitimum harmonias & uitiare melos:
Tum Citharæ argutans ſuauis ſeſe intulit ales,
Quæ fractam impleret uoce cicada fidem.
Quæq; allecta, ſoni ad legem deſcendat ab altis
Saltibus, ut nobis garrula ferret opem.
Ergo tuæ ut firmus ſtet honos, ô ſancte, cicadæ,
Pro cithara hîc fidicen æneus ipſa ſedet.

In obliuionem patriæ. CIX.

Iam dudum miſſa patria oblitusq́; tuorum,
Quos tibi ſeu ſanguis ſiue parauit amor,
Romam habitas, nec cura domum ſubit ulla reuerti,
Aeternæ tantùm te capit urbis honos.
Sic Ithacum præmiſſa manus dulcedine loti
Liquerat & patriam, liquerat atque ducem.

Vnum nihil, duos plurimùm poſſe. CX.

Laërtæ genitum, genitum quoque Tydeos unà
Hæc cera expreßit Zenalis apta manus.
Viribus hic præſtat, hic pollet àcumine mentis,
Nec tamen alterius non eget alter ope.
Cùm duo coniuncti ueniunt, uictoria certa eſt,
Solum mens hominem, dextráue deſtituit.

In aulicos. C XI.

Vana Palatinos quos educat aula clientes,
Dicitur auratis nectere compedibus.

In mortem præproperam. CXII.

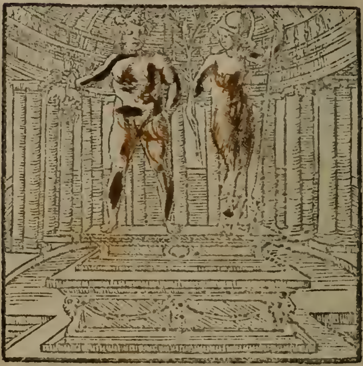
Qui teneras forma allixit torſitq́; puellas
Pulchrior & tota nobilis urbe puer,
Occidit ante diem, nulli mage flendus, Areſti
Quàm tibi, cui caſto iunctus amore fuit.
Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
Aſtruis, & querulis uocibus aſtra feris.
Me ſine abis dilecte? neq; ampliùs ibimus unà?
Nec mecum in ſtudijs otia grata teres?
Sed te terra teget, ſed fati Gorgonis ora,
Delphinesq́;, tui ſigna dolenda dabunt.

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. *In dona hoſtium.* CXIII.

Bellorum cœpiſſe ferunt monumenta uiciſsim
Scutiferum Aiacem Hectoráq; Iliacum.
Balthea Priamides, rigidum Telamonius enſem,
Inſtrumenta ſuæ cœpit uterq; necis:
Enſis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
Traxere Aemonijs cingula nexa rotis.
Sic titulo obſequij quæ mittunt hoſtibus hoſtes
Munera, uenturi præſaga fata ferunt.

Vino prudentiam augeri. CX[illegible]II.

Hæc Bacchus pater, & Pallas communiter ambo
Templa tenent, ſoboles utraque uera Iouis.
Hæc caput, ille femur ſoluit, huic uſus Oliui
Debitus: inuenit primus at ille merum.
Iunguntur meritò, quòd ſi qui abſtemius odit
Vina, Deæ nullum ſentiet auxilium

Antiquiſsima quæq; commentitia. CXV.

Pellenææ ſenex cui forma eſt hiſtrica Proteu,
Qui modò membra uiri fers, modò membra feræ.
Dic age quæ ſpecies ratio te uertit in omnes,
Nulla ſit ut uario certa figura tibi?
Signa uetuſtatis, primæui & præfero ſecli,
De quo quiſq; ſuo ſomniat arbitrio.

EMBLEMATVM OMNIum Index.

Ad illuſt. Maximil.ducē Mediol. Embl. 1
Fœdera. 2
In Silentium. 3
Etiā ferociſſimos domari. 4
Gratiam referendam. 5
Concordia. 6
Potentiſſimus affectus Amor. 7
Non uulgāda conſilia. 8
In uictoriā dolo partā. 9
Reuerentiam in matrimonio requiri. 10
In auaros, uel quibus melior conditio ab extraneis offertur. 11
Amicitia etiam poſt mortē durans. 12
Nec uerbo nec facto quenquam lædendum. 13
Deſidiam abijciendā. 14
Paupertatē ſummis ingenijs obeſſe ne prouehantur. 15
In occaſionem. 16
Ocni effigies, de his qui meretricibꝰ donāt, quod in bonos uſus uerti debeat. 17
Virtuti fortuna comes. 18
Ex pace ubertas. 19
In eos qui ſupra uires quicquam audent. 20
Princeps ſubditorū incolumitatem procurans. 21
Mutuum auxilium. 22
Ex arduis perpetuum nomen. 23
Obdurandum aduerſus urgentia. 24
Tumulus meretricis. 25
In paraſitos. 26
Concordia. 27
Quæ ſupra nos, nihil ad nos. 28
In Amatores meretricū. 29
Albucij ad D. Alciatū, ſuadens, ut de tumultibus Italiās ſe ſubducat, & in Gallia profiteatur. 30
Parua culinā duobus ganeonibus nō ſufficere. 31
In deo lætandum. 32
Inuiolabiles telo Cupidi-

nis. 33
Spes proxima. 34
Non tibi ſed religioni. 35
In illaudata laudantes. 36
Iuſta uindicta. 37
Tandē tandem iuſtitia obtinet. 38
In fertilitatē ſibi ipſi damnoſam. 39
Fortuna uirtutem ſuperans. 40
Ex literarū ſtudijs immortalitatem acquiri. 41
Cuſtodiēdæ uirgines. 42
Auxiliū nūquā deficiēs. 43
Amor filiorum. 44
Ex bello pax. 45
Submouendam ignorantiam. 46
Semper præſto eſſe infortunia. 47
Mentem, non formam plus pollere. 48
In ſiciale à uirtute deſciſcentes. 49
Prudētes uino abſtinēt. 50
In auaros. 51
Maturandum. 52
In Aſtrologos. 53
A minimis quoque timendum. 54
Parem delinquentis & ſuaſoris culpam eſſe. 55
Firmiſſima conuelli non poſſe. 56
Cū laruis nō luctandū. 57
Aliquid mali propter uicinum malum. 58
In ſenatū boni principis. 59
In deprehenſum. 60
In fidem uxoriam. 61
Quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus. 62
Nec quæſtioni quidem cedendum. 63
In temerarios. 64
De Morte & Amore. 65
In formoſam fato prærceptam. 66
In ſtatuam Bacchi. 67
In momentaneam felicitatem. 68
Pietas filiorū i parētes. 69
Alius peccat, alius plectitur. 70
In ſtudioſum captum Amo-

re. 71
Ἀντέρως, Amor uirtutis alium Cupidinē ſuperãs. 72
Vis Amoris. 73
Iuſta ultio. 74
In eum qui truculentia ſuo rum perierit. 75
Potentia amoris. 76
Quà Dij uocãt eundũ 77
In ſimulachrum Spei. 78
Illiatũ nõ ſperandum. 79
Pax. 80
ἀντέρως id eſt, amor uirtutis. 81
Signa Fortium. 82
Qui alta contemplantur cadere. 83
Impoßibile. 84
Aere quandoq; ſalutem redimendam. 85
Captiuus ob gulam. 86
Diues indoctus. 87
In Adulatores. 88
Dulcia quandoq; amara fieri. 89
Ferè ſimile ex Theocrito. 90
In eum qui ſibi ipſi dam- num apparat. 91
Remedia in arduo, mala in prono eſſe. 92
Eloquentia fortitudine præſtantior. 93
In receptatores ſicariorum. 94
Fidei ſymbolum. 95
In uitam humanam. 95
In ſtatuam Amoris. 97
Ei qui ſemel ſua prodegerit aliena credi non oportere. 98
Doctos doctis obloqui nefas eſſe. 99
Mulieris famã, nõ formam, uulgatã eſſe oportere 100
Bonis à diuitibus, nihil timendum. 101
Conſilio & uirtute Chimæram ſuperari, id eſt, fortiores & deceptores. 102
Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis, primi Ducis Mediol. 103
Optimus ciuis. 104
In ſubitum terrorem. 105
In adulari neſcientem. 106

Inſignia Poëtarum. 107
Muſicā Dijs curæ eſſe. 108
In obliuionē patriæ. 109
Vnum nihil, duos plurimū poſſe. 110
In aulicos. 111
In mortē præproperā. 112
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. In dona hoſtium. 113
Vino prudentiam augeri. 114
Antiquiſſima quæq; commentitia. 115

FINIS.

Fond. 1435.
M. H. ni 10. 9 ?.